

เปลี่ยนแปลงวิธีการจัดหาพัสดุ เพื่อเบิกจ่ายเงินให้ทันปีงบประมาณ ... ผิดทั้งวินัยและละเมิด ?

นางสาวจิตติพร ปานไหม พนักงานคตีปกครองชำนาญการ
กลุ่มเผยแพร่ข้อมูลทางวิชาการและวารสาร
สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

คตีปกครองที่จะนำมาเล่าสู่กันฟังในคอลัมน์พลิกแพ้มคตีปกครองฉบับนี้ เป็นเรื่องของส่วนราชการที่เปลี่ยนแปลงวิธีการจัดหาพัสดุจากการประกวดราคาเป็นวิธีพิเศษ เนื่องจากเห็นว่าไม่สามารถดำเนินการได้ทันในปีงบประมาณ และจากผลของการดำเนินการดังกล่าวทำให้ผู้อำนวยการสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ซึ่งเป็นผู้มีคำสั่งให้เปลี่ยนแปลงวิธีการจัดหาพัสดุต้องถูกลงโทษทางวินัยไล่ออกจากราชการและให้ชดใช้ค่าเสียหาย

โดยหลักการจัดหาหรือเพื่อให้ได้มาซึ่งวัสดุครุภัณฑ์หรือบริการต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการสนับสนุนภารกิจบริการสาธารณะของส่วนราชการ จะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๙ หรือระเบียบเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่หน่วยงานของรัฐบางแห่งได้กำหนดไว้เป็นการเฉพาะ เพื่อให้กระบวนการจัดซื้อจัดจ้างเป็นไปอย่างโปร่งใสและเป็นธรรมและให้ได้วัสดุครุภัณฑ์ที่มีมาตรฐานเกิดประโยชน์สูงสุดต่อทางราชการ

ทั้งนี้ โดยกฎหมายหรือระเบียบแทบทุกฉบับจะกำหนดวิธีการจัดซื้อหรือจัดจ้างหลักๆ ไว้ ๖ วิธี คือ (๑) วิธีตกลงราคา (๒) วิธีสอบราคา (๓) วิธีประกวดราคา (๔) วิธีพิเศษ (๕) วิธีกรณีพิเศษ และ (๖) วิธีประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนจะใช้วิธีการใดในการจัดหาขึ้นอยู่กับดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการที่จะเลือกวิธีการในการจัดหาพัสดุภายใต้เงินงบประมาณที่จะใช้ในการจัดหาตามที่กฎหมายหรือระเบียบกำหนดไว้ และภายใต้ความเหมาะสมและความจำเป็นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขอื่นๆ ประกอบด้วย เช่น กรณีการซื้อหรือการจ้างโดยวิธีพิเศษกำหนดเงื่อนไขว่าจะต้องเป็นกรณีหนึ่งกรณีใดดังต่อไปนี้ (๑) เป็นงานจ้างซ่อมพัสดุที่จำเป็นต้องจ้างช่างผู้มีฝีมือโดยเฉพาะหรือผู้มีความชำนาญเป็นพิเศษ (๒) เป็นงานจ้างซ่อมพัสดุที่จำเป็นต้องถอดตรวจให้ทราบความชำรุดเสียหายก่อนจึงจะประมาณค่าซ่อมได้ (๓) เป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจเสียหายแก่ราชการ (๔) เป็นงานที่ต้องปกปิดเป็นความลับของทางราชการ (๕) เป็นงานที่จำเป็นต้องการจ้างเพิ่มในสถานการณ์ที่จำเป็น หรือเร่งด่วนหรือเพื่อประโยชน์ของส่วนราชการ และจำเป็นต้องจ้างเพิ่ม (๖) เป็นงานที่ได้ดำเนินการจ้างโดยวิธีการอื่นแล้วไม่ได้ผลดี

นอกจากนี้ ในการดำเนินการจัดหาพัสดุ หากต้องอาศัยเงินงบประมาณแผ่นดินตามมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ กำหนดว่า การขอเบิกจ่ายเงินจากคลังตามงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณใด ให้กระทำได้แต่เฉพาะภายในปีงบประมาณนั้น เว้นแต่ (๑) เป็นงบประมาณรายจ่ายข้ามปี หรือ (๒) เป็นงบประมาณรายจ่ายที่ได้ก่อนนี้ผูกพันไว้ก่อนสิ้นปีงบประมาณ หรือได้รับอนุมัติให้เบิกเหลือปีและได้มีการกันเงินไว้ตามระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินจากคลัง ดังนั้น ส่วนราชการจึงต้องมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินงบประมาณที่ได้รับอนุมัติให้เสร็จสิ้นในปีงบประมาณนั้นๆ แต่หากส่วนราชการเห็นว่าไม่สามารถเบิกจ่ายได้ทันก่อนสิ้นปีงบประมาณ พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ ได้ผ่อนผันการเบิกจ่ายเงินไว้โดยส่วนราชการสามารถดำเนินการได้สองวิธี วิธีที่หนึ่ง

ถ้าส่วนราชการได้ก่อนนี้ผูกพันไว้ก่อนสิ้นปีงบประมาณ เห็นว่าการเบิกจ่ายเงินไปชำระหนี้ผูกพันไม่ทันสิ้นปี ก็ขอเงินไว้เบิกเหลือปีได้ **วิธีที่สอง** กรณีที่ไม่ได้ก่อนนี้ผูกพันไว้ก่อนสิ้นปีงบประมาณแต่มีความจำเป็นจะต้องใช้เงินต่อไปอีก ส่วนราชการก็สามารถขอเงินไว้เบิกเหลือปีได้

ในทางปฏิบัติคงปฏิเสธไม่ได้ว่ามีส่วนราชการหลายแห่งไม่ได้มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงการใช้จ่ายเงินงบประมาณอย่างกะทันหันในช่วงปลายปีงบประมาณหรือนำเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรรในปีนั้นๆ ไปใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ในด้านอื่นๆ เพื่อให้มีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณที่ได้รับอนุมัติอย่างครบถ้วน

คดีที่นำมาเป็นอุทาหรณ์ฉบับนี้ จึงน่าจะเป็นบรรทัดฐานที่ดีสำหรับส่วนราชการต่างๆ ที่จะมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินงบประมาณประจำปีอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เป็นหัวหน้าส่วนราชการที่มีอำนาจดำเนินการจัดหาพัสดุให้ใช้อำนาจด้วยความระมัดระวัง

เพราะผลของการใช้อำนาจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ไม่เพียงแต่หมดอำนาจเท่านั้น ยังต้องชดใช้ค่าเสียหายให้กับส่วนราชการอีกด้วย

ข้อเท็จจริงในคดีนี้ก็คือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา) ได้รับการจัดสรรงบประมาณ ประจำปี ๒๕๔๑ (เพิ่มเติม) และได้มีการอนุมัติให้ดำเนินการจัดจ้างก่อสร้างและต่อเติมอาคารเรียนโรงเรียนในสังกัด ในช่วงเดือนกันยายนของปีงบประมาณ นาย อ. ผู้ช่วยผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดรักษาราชการแทนผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดในขณะนั้น จึงได้ออกประกาศประกวดราคาจ้างก่อสร้างอาคารเรียนและมีคำสั่งลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๑ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา และวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๑ คณะกรรมการดังกล่าวได้เสนอความเห็นต่อผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด (ผู้ฟ้องคดี) ว่าเห็นควรยกเลิกการประกวดราคา เนื่องจากผู้เสนอราคาทุกรายทำผิดเงื่อนไขและควรดำเนินการจ้างโดยวิธีพิเศษ

ผู้ฟ้องคดีจึงมีคำสั่งยกเลิกการประกวดราคาและจัดให้มีการจ้างโดยวิธีการพิเศษ โดยดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ การคัดเลือกผู้เสนอราคาและการอนุมัติจ้างแล้วเสร็จภายในวันเดียว คือ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๑

ต่อมามีผู้ร้องเรียนในความไม่โปร่งใสในการจัดจ้าง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) จึงได้สอบสวนทางวินัย ขณะเดียวกันผู้ว่าราชการจังหวัดก็มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด

ผลการสอบสวนทางวินัย ผู้ฟ้องคดีถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ ผลการสอบสวนความรับผิดชอบทางละเมิด เห็นว่าผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ทางราชการอันเนื่องมาจากกรณีการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษในราคาที่สูงกว่าราคาที่ผู้เสนอราคาต่ำสุดเสนอในการประกวดราคาที่ถูกยกเลิก

ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ (กระทรวงการคลัง) ว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงโดยไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ และขาดการกำกับติดตามการปฏิบัติงานของผู้ได้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิด เป็นเหตุให้ทางราชการเสียหายให้รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายเป็นจำนวนกึ่งหนึ่งของค่าเสียหาย

ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยจึงอุทธรณ์คำสั่ง แต่ผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ยืนตามคำสั่งเดิม

ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองขอเพิกถอนคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหาย โดยอ้างว่า การสั่งให้ยกเลิกการประกวดราคาและอนุมัติให้จ้างโดยวิธีพิเศษ เป็นการสั่งตามความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องถึง ๙ คน การมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายทั้งหมดจึงไม่ถูกต้อง ประกอบกับเป็นงานที่ดำเนินการโดยวิธีอื่นแล้วไม่ได้ผลดี

และต้องดำเนินการโดยเร่งด่วน หากล่าช้าจะเสียหายแก่ทางราชการ เพราะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๑ อันเป็นวันสิ้นปีงบประมาณ หากงบประมาณในการจ้างตกไปอาจถูกดำเนินการทางวินัย และผู้ฟ้องคดีมีอำนาจตามข้อ ๒๔ (๓) และ (๖) ประกอบกับข้อ ๕๒ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย

ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีฟังขึ้นหรือไม่ ?

ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาในประเด็นต่างๆ ดังนี้

ประเด็นแรก การก่อสร้างอาคารเรียนซึ่งผู้ฟ้องคดีอ้างว่าจะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๑ ถือเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจเสียหายแก่ราชการ และการอ้างว่าผู้เสนอราคากระทำผิดเงื่อนไข ถือเป็นงานที่ได้ดำเนินการจ้างโดยวิธีการอื่นแล้วไม่ได้ผลหรือไม่ ? ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า การที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ (เพิ่มเติม) เมื่อใกล้สิ้นปีงบประมาณ เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีคาดหมายได้ว่าอาจใช้เงินงบประมาณดังกล่าวไม่ทันภายในปีงบประมาณนั้น และชอบที่จะให้กระทรวงเจ้าสังกัดขอทำความตกลงเพื่อขอกันเงินงบประมาณไว้เบิกเหลื่อมปีตามข้อ ๖๓ วรรคสอง ของระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งหากได้มีการขอกันเงินดังกล่าวแล้ว แม้การประกวดราคาครั้งแรกจะถูกยกเลิกไปก็ยังสามารถจัดให้มีการประกวดราคาครั้งต่อไปได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษแต่อย่างใด การที่ผู้ฟ้องคดีจัดให้มีการจ้างโดยวิธีพิเศษโดยอ้างว่า เป็นกรณีที่ได้ดำเนินการจ้างโดยวิธีอื่นแล้วไม่ได้ผลตีตามข้อ ๒๔ (๖) และข้อ ๕๒ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงไม่อาจรับฟังได้ และการจัดจ้างเพื่อก่อสร้างอาคารเรียนก็ไม่มีลักษณะหรือความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการจ้างโดยวิธีพิเศษตามข้อ ๒๔ (๑) ถึง (๕) ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕

ประเด็นที่สอง การที่ผู้ฟ้องคดียกเลิกการประกวดราคาและจัดให้มีการจ้างโดยวิธีพิเศษ เป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือไม่ ? ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า เมื่อการจัดจ้างก่อสร้างและต่อเติมอาคารเรียนโรงเรียนไม่มีลักษณะหรือความจำเป็นต้องดำเนินการโดยวิธีพิเศษตามข้อ ๒๔ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ทั้งยังไม่ปรากฏด้วยว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือกระทรวงเจ้าสังกัดได้เร่งรัดให้ดำเนินการโดยเร่งด่วนหรือหากไม่สามารถดำเนินการได้จะก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงแต่อย่างใด ตรงกันข้ามการดำเนินการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษเป็นเหตุให้ได้ราคาค่าก่อสร้างสูงกว่าราคาของผู้เสนอราคารายต่ำสุดเสนอในการประกวดราคาที่ยกเลิกไปแล้วเป็นเงินจำนวน ๗๒๙,๘๕๐.๕๙ บาท อันถือเป็นความเสียหายที่เกิดแก่ทางราชการ

ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งให้ยกเลิกการประกวดราคาและอนุมัติให้จัดจ้างโดยวิธีพิเศษ จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย จึงต้องรับผิดชอบในผลแห่งการกระทำละเมิดตามมาตรา ๑๐ ประกอบกับมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

ประเด็นที่สาม ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายจากการยกเลิกการประกวดราคาและจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ เพียงใด ? ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า มาตรา ๘ วรรคสอง และวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายเต็มจำนวน โดยให้คำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมเป็นเกณฑ์ และในกรณีที่การกระทำละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่หลายคน ให้เจ้าหน้าที่แต่ละคนรับผิดชอบเฉพาะส่วนของตน และไม่ให้นำหลักลูกหนี้ร่วมมาใช้บังคับ

ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีมีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการยกเลิกการประกวดราคาและดำเนินการประกวดราคา ตามข้อ ๕๒ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และถึงแม้จะเป็นการสั่งการตามความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา แต่ผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้าส่วนราชการ มีหน้าที่ต้องพิจารณาความเห็นดังกล่าวก่อนการสั่งการทุกครั้ง ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบใช้คำสั่งใหม่ทดแทนในความเสียหายที่เกิดจากการสั่งให้ยกเลิกการประกวดราคาและจัดให้มีการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษในราคาที่สูงขึ้นโดยใช่เหตุ เป็นเงินจำนวน ๗๒๙,๘๕๐.๕๙ บาท การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบเป็นจำนวนกึ่งหนึ่งของค่าเสียหายทั้งหมด เป็นเงิน ๓๖๔,๙๒๕.๒๙ บาท โดยอีกกึ่งหนึ่งเป็นความรับผิดชอบของนาย อ. ในฐานะประธานคณะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคา จึงเป็นสัดส่วนที่เหมาะสมกับความผิดตามมาตรา ๘ ววรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว โดยผู้ถูกฟ้องคดีชอบที่จะนำราคาของผู้เสนอราคารายต่ำสุดจากการประกวดราคามาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาค่าเสียหายได้ เนื่องจากเหตุที่มีการสั่งยกเลิกการประกวดราคาเพราะผู้เสนอราคาทุกรายทำผิดเงื่อนไขตามประกาศประกวดราคา มิได้มีปัญหาจากราคาจ้างที่ผู้เสนอราคาเสนอ จึงเป็นราคาที่เชื่อว่าผู้เสนอราคาสามารถจะดำเนินการได้จริงหากไม่ได้ถูกยกเลิก

คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าเสียหาย จึงชอบด้วยกฎหมาย

อย่างไรก็ตาม นอกจากประเด็นสำคัญทั้งสามประการตามที่กล่าวแล้ว ผู้ฟ้องคดียังได้โต้แย้งเกี่ยวกับกระบวนการในการออกคำสั่งว่าไม่ชอบด้วยกฎหมายอีกสองประเด็น คือ ประเด็นเรื่องสิทธิในการชี้แจงหรือโต้แย้งในชั้นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด และประเด็นเรื่องผู้มีอำนาจในการออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดเชยค่าเสียหายตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ และข้อ ๑๘ ซึ่งทั้งสองประเด็นศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า กระบวนการออกคำสั่งชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้อ่านที่สนใจสามารถศึกษารายละเอียดได้จากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๒๑๘ /๒๕๕๔

คำพิพากษานี้จึงนับเป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติราชการที่สำคัญสำหรับหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาพัสดุของส่วนราชการ โดยเฉพาะหัวหน้าส่วนราชการที่มีอำนาจอนุมัติให้ดำเนินการต่างๆ ตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุที่จะต้องใช้อำนาจดุลพินิจอย่างระมัดระวังและถูกต้อง ตั้งแต่การเลือกวิธีการจัดหาพัสดุมานำใช้ในราชการ ซึ่งมีใช้จะเลือกใช้ได้ตามอำเภอใจ หรือการยกเลิกกระบวนการจัดหาที่ได้ดำเนินการไปแล้ว หรือการอนุมัติเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดหา ซึ่งผู้มีอำนาจมีหน้าที่ความรับผิดชอบที่จะต้องตรวจสอบพินิจพิเคราะห์หลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขปรับกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นด้วยความละเอียดรอบคอบและโปร่งใส นอกจากนั้น ในการใช้จ่ายเงินงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรแต่ละปีจำเป็นต้องวางแผนการใช้จ่ายเงินงบประมาณที่ได้รับด้วยความระมัดระวังภายใต้กฎหมายและระเบียบ ตลอดจนวิธีปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การใช้จ่ายเงินงบประมาณของแผ่นดินเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ทางราชการ เพราะหากมีความเสียหายเกิดขึ้นแก่ทางราชการ นอกจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่จะต้องรับผิดชอบในทางวินัยแล้ว ยังต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นอีกด้วย